

FELVIDÉK.MA

AZ ELSŐ

Falath Zsuzsi: Nem az a célom, hogy ellenségeskedést szítsak a két nemzet között

Írta:
Hideghéthy Andrea

-

2019.12.05.

Fotó: Hideghéthy/Felvidék.ma

A történet bombaként robbant, amikor közel egy éve először hallottunk Falath Zsuzsiról. 2018 év végétől egyszerre lett szeretett közszereplő a magyar, és ellenszenves a szlovák nemzet számára. Először családjában tárta fel magyar származását, majd a nyilvánosság előtt beszélt arról, hogy Szlovákiában olyan

történelmet mutatnak be hiteles információként és akár tananyagként is, ami a magyar vonatkozásokat elferdíti, igaztalaná teszi, és hamis képet fest a két nemzet 1000 évéről.

Az elmúlt egy évben azonban csend volt körülötte. A botrány szépen elült. Úgy tűnt, a kezdeti munkahelyi fenyegetőzések is megszűntek. Most azonban a felmondási idejét tölti, a munkáltatója felmondta a munkaviszonyát, mivel megszüntették a munkaköri funkcióját. Ezek a tények ismét megjelentek a médiákban, s helyzetével ismét több ezren azonosultak.

Hogyan változott meg az élete az elmúlt egy évben?

Az emberek bizalmatlanok lettek velem szemben, olyan dolgokkal vádolnak, mint a hazaárulás és ez megnehezíti az életemet. Nem tipikus itt, a Felvidéken és Szlovákia-szerte az általam feltárt módon interpretálni, értelmezni a történelmet.

Visszatekintve az első hónap volt a legrosszabb, mert akkor senki nem beszélt velem. Igaz, néhány alkalommal a kollégákkal vitába keveredtünk a történetek miatt. A későbbiekben viszont már beszéltek velem, mert segítségre volt szükségük, de ez már nem volt őszinte viszony. Megfagyott a légkör és tudom, az igazgatónak azt javasolták, hogy a botrány alatt ne rúgjanak ki. Nem is tette, de felszólított, hogy adjam be a felmondásom. Erre azonban nem voltam hajlandó.

Miért vállalta a nyilvánosság előtt, hogy elmondja az igazságot arról, mit közvetítenek a szlovák-magyar történelemről?

Egy könyvbemutató alkalmával Babucs Zoltánnal találkoztam Somorján és ott egy beszélgetés keretén belül ajánlotta egy kollégáját, aki olyan fiatalokkal készít interjút, akik a magyar nyelvet tanulják, érdekli őket a magyar kultúra vagy éppen az, hogy felvidéki magyarként hogy élnek meg a nyelv használatát. Arra nem számítottam, hogy végül a történelmi tényekről is beszélgetni fogunk.

Ha jól értem, amikor az interjút adta, nem az volt a konkrét célja, hogy lerántsa a leplet a történelmi hiteltelenségről...

Nem, és valójában azzal sem számoltam, hogy ez lesz a vége, holott csak az igazságot mondtam el. Habár figyelmeztettek, hogy következményei lesznek. Azonban azt nem feltételeztem, hogy a szlovákok körében a Mikeš-féle soviniszta átfordítás ennyire széles körben ismert írás lesz, és ilyen mértékben besároz engem.

Fiatalként, egyetemét végzett muzeológusként mi motiválta, hogy vállalja a véleményét?

Nem akarok olyan emberek mögé állni-szolgálni, akik hazudnak, akik másként mutatják be az igazságot. Két igazság nem létezik egyszerre és az igazságért akarok harcolni.

Ez a kiállítás konfliktust szült és szül a továbbiakban is...

Nem az a célom, hogy ellenségeskedést szítsak a két nemzet között. Azt szeretném elérni és azért harcolni, a tudásommal azért kiállni, hogy értsék meg és ismerjék el, hogy a két nemzet 1000 évig békében együtt élt és lássák be és meg, hogy az utolsó 100 év igazsága viszont el van fordítva. Hiszen az utolsó száz

évben a szlovák történészek elhazudták ezt a közös ezer évet, amikor nemcsak békében éltünk egymás mellett, hanem harcoltunk is közösen.

Ne feledjük, a szlovákok harcoltak Rákóczi oldalán is, most pedig tagadják ezt a közös múltat.

Fontos, hogy a szlovák nemzet el tudja fogadni a saját történelmét, hogy ártó szándékkal ne semmisítsenek meg tárgyi emlékeket és ne hamisítsanak meg történelmi tényeket.

Nem az a szándékom, hogy elmérgesedjen a két nemzet közötti kapcsolat, hanem hogy ténylegesen ezer év öröksége hitelesen megmaradjon.

Mondana példákat?

Ilyen eset például a pozsonyi városi múzeum, ahol Pozsony történelmét mutatják be. Amikor Pozsony elcsatolásáról (Csehszlovákiához) szervezték a kiállítást, meg sem említették Mária Terézia Fadrusz János alkotta monumentális szoborcsoportját, melyet a csehszlovák legionáriusok romboltak le (s Pozsony egyik legfontosabb szimbóluma volt).

További példa a pozsonyi mészárlás eseménye, amikor 1919-ben a vásárcsarnok előtt sortűz során a tömegbe lőttek. A panelen csak azt volt feltüntetve, hogy „sztrájk”. Annak ellenére, hogy ott egy vérengzés történt, ahol több ember meghalt. Továbbá főleg olyan fényképeket mutattak be, ahol a csehszlovák legionáriusokat virággal köszöntik, de azt, hogy milyen tüntetések voltak a magyarok és németek részéről, már elhallgatták.

Más területekre is vonatkozik ez a hozzáállás?

Ez vonatkozik a tankönyvekre is. A szlovák és a magyar tankönyvek ugyanis ellentétes információkat tartalmaznak. Meggyőződésem, hogy ezeket a történelmi hitelesség szerint egységesíteni kellene.

Gondolja, hogy a munkaköre megszüntetése érintheti a nemzetiség iránti, a magyarság iránti elkötelezettségét?

Véleményem szerint a magyarság iránti elkötelezettségem miatt rúgtak ki, más kifogás nem lehetett a munkámra. Több olyan feladatot is elláttam, ami nem volt a munkaköröm része, azon felül is teljesítettem. Ugyanakkor a kollégáim szakmai segítségért is fordultak hozzám, tehát a munkámmal, tudásommal nem lehetett probléma.

Mit szól a kialakult helyzethez a család és a barátok?

A szlovák barátaim nem értik, hogyan zajlott a történelem és azt, hogy ezt hogyan befolyásolta az akkori politika, ezért elfordultak tőlem. Azonban vannak olyan szlovák barátaim, kollégáim, akik egyetértenek velem és ők is látják a tényeket, míg a magyar barátaim egyöntetűen mellettem állnak.

Ezek a támadások milyen hatással vannak Önre?

Megviseltek, nehéz időszak volt lelkiileg is, most már viszont erősebben állok hozzá. Azt tudatosítom, hogy ha az igazságért harcolunk, akkor muszáj elviselni a negatív hatásokat is.

Hogyan tovább?

Most töltöm a felmondási időmet, majd januártól új munkahelyet fogok keresni, de nem ilyen munkakörben. Pihenni is szeretnék, ki kell pihennem magam lelkileg. Mellesleg az igazgató szerint már leírtam magam ebben a szakmában, mint muzeológus és azt is hozzátette, hogy ha ez az ügy sajtónyilvánosságot kap, akkor ő szembe fog szállni velem.

Emellett szeretnék tökéletesen megtanulni magyarul, hogy a továbbiakban ezekkel a témákkal tudjak foglalkozni és felgöngyölíteni a témát teljes egészében, de ezek után lehet, hogy Felvidéken nem lesz lehetőségem.

Nagyon elszánt. Ha egy évvel visszamehetnénk és tudná, mit kell átélnie, akkor is elmondta volna ezeket a tényeket?

Természetesen, mert nem akarok hazugságban élni.

„A munkahelyi diszkrimináció sajnos nem egyedi jelenség Szlovákiában. Talán ezért is döntött úgy a törvényalkotó, hogy az új Polgári törvénykönyvben az antidiszkriminációs és munkaügyi perekkel kapcsolatos rendelkezéseket szorosán egymás mellé helyezi. Az ügy pikantériája, hogy akarva-akaratlanul megjelenik a nemzetiségi vonal is a történetben. Véleményem szerint az ilyen jellegű ügyeket jogi útra kell terelni, hiszen nem szabad, hogy hasonló mással is megessék. Előkészületben vannak a kellő jogi lépések” – Nagy Dávid jogi képviselő.

Az eredeti interjú szlovák nyelvű megfelelője **ITT**_olvasható.
Slovenský ekvivalent pôvodného rozhovoru je k dispozícii **TU**.

Kapcsolódó cikkek

- „Nem akarok hazug emberek szolgája lenni“
- Falath Zsuzsi és jogi képviselője a Kormányhivatalban jártak meghallgatáson
- Hogyan lehet a lehetetlent valóra váltani?
- A kiegyezéshez hiányzik az akarat
- A szlovák történelemhamisítások leleplezése miatt meghurcolt muzeológus panaszt tett Bukovszky László ellen
- „Agyon kellene löni, és a hulládat a Dunába lökni, te magyar ügynök!”